

jeg skal i den Henseende henvise til Bemærkningerne og dermed anbefale Lovforslaget til nærmere Overvejelse.

Det næste Forslag er Forslag til Lov om Anlæg af en Jærnbane fra Slagelse til Børslev. Det er en gammel Bekendt, og der er ikke foretaget nogen Ændring i det.

Seg kommer dernæst til Forslag til Lov om Udvidelse af Statsbanestationen i Viborg. Ærede Medlemmer ville erindre, at der i Hjør paa Finansloven fandtes en Post, der gik ud paa en Udvidelse af Viborg Statsbanestation, dels af Statsbanehensyn, dels af Hensyn til Viborg—Aalestrupbanen. I Landstinget blev denne Post udstemt, jeg tror efter Ønske ogsaa herfra, idet man ønskede Spørgsmaalet udsat. Seg var noget betænkelig ved denne Udsættelse, og jeg tror nu, at det har vist sig, at den ikke var heldig, thi derved er Anlægget af Viborg—Aalestrupbanen eller i hvert Fald Afslutningen deraf udsat længere, end det var ønskeligt eller fornødent. For at bøde paa denne Ulempe er det, at Regeringen denne Gang fremsætter Forslaget om Stationen i Viborg i Lovform i Stedet for at optage det paa Finansloven, idet det let vil kunne skønnes, at hvis man kan enes om Forslaget, vil det langt hurtigere kunne komme frem ad denne Vej end ved at knyttes til Finanslovsforslaget, og Viborg—Aalestrupbanen vil altsaa ikke komme til at lide en saadan Udsættelse som ellers. Det vil ogsaa erindres, at der var Uenighed om de Udgifter, Viborg-Stationens Flytning vilde medføre; efter de anstillede Undersøgelser viser det sig, at Udgiften er større, end man havde paaregnet i Hjør. Det viser sig endvidere, at det eneste Gode, der er Tale om at tilføre nogen, er af rent lokal Betskaffenhed. For Statsbanen kan Flytningen ikke skønnes at have nogen Betydning. Det vil derfor være en Selvfølge, at dette Forslag fra Regeringens Side ikke gaar ud paa, at Stationen flyttes, men at den bliver, hvor den er. I øvrigt skal jeg henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget og til de øvrige Bemærkninger, jeg senere vil være i Stand til at fremsøre. Det er en temmelig betydelig Udgift, det drejer sig om. I Hjør udtalte jeg i Tinget, at Udgiften vilde være en lille Million; det bliver en god Million, og Differencen mellem de to Projekter er omtrent 400,000 Kr. Det er et rent økonomisk Spørgsmaal, om man alene af lokale Hensyn skal give en saadan betydelig Sum.

Endvidere skal jeg fremsætte Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning. Det fremsættes i samme Form som tidligere. Det samme er Tilfældet med Forslag til Lov om

Arbejdernes Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbejdet.

Seg har endvidere anmeldt i Dag for den højtærede Formand, at jeg ønskede endnu at fremsætte to Lovforslag, og der er givet mig Lejlighed til straks at gøre det. Seg behøver kun at nævne dem. Det ene er det bekendte Lovforslag om anerkendte Sygefasser og det andet Lovforslaget om Fordeling af Folketingsvalgfredene. Bægge Forslag ere Tinget bekendte og forelægges i samme Form som tidligere, saa jeg kan indskrænke mig til at nævne, at de nu ere fremsatte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet fremsætter: a. Forslag til Lov om Genoprettelse af et Departementschefsembede under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. b. Forslag til Lov om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved de lærde Skoler samt ved Sorø Akademi lærde Skole og Opdragelsesanstalt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (G o v s): De to Lovforslag, jeg skal forelægge for det ærede Ting, ere det velbenedte. Det ene gaar ud paa Genoprettelsen af et Departementschefsembede under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Seg kan med Hensyn til dette ganske henholde mig til de Bemærkninger, som min Forgænger i den Stilling, jeg nu beklæder, udtalte i Hjør ved Forelæggelsen. Seg skal derfor kun i Korthed minde om, at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, som i 1848 fik to Departementschefer, i et senere Aar fik tre og igen to, fra 1870 kun har havt een Departementschef, men at det virkelige Forhold er det, at den hele Virksomhed, som den ene Departementschef skulde have, ikke kunde henlægges under ham, men at de kirkelige Sager bleve henlagte under en Kontorchef i den kirkelige Afdeling, Følgen deraf har været, at Kontorchefen i denne Afdeling af Ministeriet har paa een Gang maattet fyldestgøre for Departementschef og Kontorchef. At dette i og for sig er for karrigt lige overfor en saa vigtig Del af Ministeriet, og at det navnlig er en meget stor eller rettere en for stor Byrde at lægge paa den enkelte, har man vel nok tidligere faaet Indtryk af, og i den korte Tid, jeg har havt den Ære at forestaa dette Ministerium, har jeg havt Lejlighed til fuld t